

# שיטת „כחול־הזקן” - לאהוב ולרצוח אומצה על־ידי ארגוני המחבלים בהשראת האסכולה המזרח־אירופאית

מביניהם הקשורים עם אירגוני הפידאיון, מנהלים עבורם פעולות הסברה ותעמולה או פעילות מבצעית אחרת. נהנים משפע של כסף, יכולים לנהוג בפורנות ובנדיבות שהם בלתי מצויים בשכבות אלה של נוער באירופה. המראה המזרחי האקזוטי, הגי' נונים והנימוסים המסוגננים, תרבות הדיבור והשיחה בה הם מצטיינים, כל אלה הם כלי הנשק של קומנדו המאהבים של אירגוני הפידאיון הערביים הפועל בשיטה הבויה ביותר מכל פעולות הטרור.

השניים במתנה, כדי שלא תשתעממה בהיעדרם, עלו למטוס אל־על ברומא, שעמד לקחתן לתל־אביב.

„אל תספרו לאף אחד שקיבלתן את הפטיפון במתנה” אמרו החברים כשנפרדו מידידותיהם האנגליות, „בשביל מתנות משלמים בישראל מכס. תגידו שזה שלכן.” וכשנשאלו לפני עלותן למטוס, אם הן נושאות עימן חפצים שאינם שייכים להן, הן לא הנידו אפילו עפעף.

## קשרי רגשות,

### מין וסמים



ומימים אחרי־כך, כשהוכנסה כל אחת מהן בתחנת משטרה ברומא לפגישת עימות עם כל אחד משני המאהבים, שהת־גלו כעדנאן מוחמד האשם (29) ואחמד זאיד (32), ירדני ועיראקי שפעלו בשליחות החזית העממית־לשיחור־פלסטין, לא יכלו רות ואודרי לסלוח לשני המאהבים דבר אחד: „אבל אתם הבטחתם שתבואו אחרינו לתל־אביב!”

קטיעת החלום וניסוף האשליה נראו להן נוראות יותר מאשר הסכנה שריחפה



**האנגליות** אלה הן שתי נערות הפיתיון האנגליות אודרי וולטון (משמאל) רות ווסקיין (מימין) בהן השתמשו הפידאיון כדי להחדיר פטיפון ממוכד למטוס אל־על ברומא בשבוע שעבר. השתיים נראות בצאתן מתחנת המישטרה ברומא, שם מסרו את הפרטים שהביאו למעצרים של שני המאהבים הלבנטינים.

# הפצאות התענופות



**במחנה הפידאיון** נערות ערביות מקבלות אימונים בנשק — בתמונת פירסום של החזית העממית לשיחרור פלסטין. האמת על המתרחש במחנות אלה, נחשפה במישפן של שתי חוטפות מטוס סבנה, שטענו כי הנערות המצטרפות לאלי־פחה ולחזית, נאלצות להתמסר לכל דורש.

נוספים בחולייתם: אוולין ברג', צרפתייה ממוצא גרמני שהגיעה במטוס מרומא ל־מחרת בואן של שתי האחיות, וזוג הקשרי שים הצרפתים בורגהלטר. יחד אמורים היו החמישה לגרום לפיצוץ בתריסר בתי־מלון בתל־אביב, חיפה וירושלים. אז נחשפה לראשונה שיטת המילכוד.

נדיה ברדלי, היפהפיה בת ה־26, היתה בתו של איש עסקים מרוקאי אמיד. שנפטר ב־1966 והותיר לשתי בנותיו את מרבית רכשו. האב, ערבי שנשא אשה צרפתייה, שינה את שמו לברלי, על שם הגנרל הר אמריקאי עומר ברדלי ממשרד צרפת. במרוקו מולדתה היתה נדיה אשת חברה מקובלת בחוגים הנוצרים. היא היתה פילגשו של שר בממשלתו של הסן. הפכה אחר־כך לידידתה הפרטית של הזמר ג'ורג' מיסטקי, היתה אורחת קבועה במועדוני

עליהן, כאשר התפוצץ מיטען הנפץ שהת־ביא שני המאהבים בתוך הפטיפון, בתא המיטען של מטוס אל־על. הן יכלו לסלוח שהשניים וממו לחסלן אחרי שבוע העגבים המשותף, אבל לא תפסו שהולוכו אותן שולל ושהאהבה הלבנטינית שנמכרה להן היתה מזוייפת.

אירופה מלאה כאלה. גם ישראל. דור מבולבל ונבוך המחפש את עצמו, נודד ממדינה למדינה רעב לאהבה ליוחס אישי. אותה התמימות המניחה לתיירת צעירה בישראל לקחת טרמפ במכונית גדושה צעירים, להתיידד עימם בדרך ולמצוא את עצמה בסוף המסע כקורבן של אונס קבר־צתי, היא הדוחפת צעירות על פני אירופה אל זרועות המאהבים־המחופשים. רבבות סטודנטים ערביים מכל ארצות ערב לומדים באוניברסיטאות אירופה. אלה

תקבלי ממנו מתנות ובמיוחד לא כרטיסי טיסה. זה יותר גרוע מסוכריות על מקל. זה יכול להיגמר בהתפוצצות של מטוס. איתך ביחד.”

שתי הצעירות האנגליות אודרי וולטון ורות ווסקיין, אינן מאמינות באגדות ובאר־רות. בנות 18, שזה עתה סיימו את לימודיהן התיכוניים, יצאו שתי הנערות מניו־קאסל לסיוון העצמאי הראשון על פני אירופה. בגינס ותלמילים נעו כמו רבבות בני נוער אחרים בדרכי אירופה, בטרמפים ובאכסניות נוער, מחפשות אחרי ההרפתקה הגדולה, אחרי החוויה שלא תישכח גם כשיזוורו לביתן המרוחק ממרכז ההתרחשויות.

הן מצאו אותה ברומא. שני צעירים נאיי מראה, בעלי בלוריות משוחות ונוצצות, מהודרים בלבושם ומנומסים בדיבורם, הציעו להן את חברתם. לא רק זה, אלא כששמעו ששתי הנערות הקטנות מתגלגלות בדרכים ובאכסניות, הציעו להן את דירתם שבמרכז רומא ואת מיטותיהם. מבלי לחשוב פעמיים קפצו שתי ה־אנגליות הקטנות על המציאה. בסיפורים שמכרו לעתוני העולם, תמורת תשלום בדולרים, סיפרו לאחר מכן בתמימות נוגעת ללב: „הס וחלילה, הן לא מכרו את עצמן תמורת מזון או חדר. זאת היתה אהבה. ממש אהבה.”

שני הצעירים המזרחיים שהציגו את עצמם כאיראנים נהגו בהן ככבוד. הם הזמינו אותן לארוחות, דיברו אליהן באדי־בות, נראו מאופקים ונקיים ממוזמות. בלילה הראשון אפילו הניחו להן לישון לבד. אחר־כך התעמקה הידידות והלכה. אחרי שבוע היו השתיים משוכנעות כי מצאו את אהבת חייהן. שני המהזורים הגלבים שהציפו אותן במתנות והראו להן את ממדרי רומא, הבטיחו להן אפילו טיול במזרח־התיכון.

כיוון שהם טרודים עדיין בענייניהם גילו נכונות לשלוח את שתי הפרגיות המטושי־טשות לישראל, שם תמתנה להם עד שית־פנו. אז יבואו אליהן לתל־אביב, ומשם ייצאו לסיוון הגדול שיסתיים במולדתם — באיראן. הם יציגו אותן שם בפני משפחותיהם ואולי תצא מנה חתונה. לא בכל יום מודמן לצעירה אנגלייה מאהב פרסי עשיר המסוכב את ליבה וראשה. השתיים לא היססו לפני שנטלו את הכרטיסים ואת הפטיפון שנתנו להן

**7 סיפורי האימים** שיספרו אמהות באירופה לילדותיהן כדי להזהירן משוטטות והתחברות עם זרים, סיפורים כמו הרוצח מדיסלדורף או כחול הזקן, נוספה ודאי בשנה האחרונה גם הבלדה על המאהב־הטירוליסט. „הזהרי ממאהבך אם הוא מזרחי”, מן הראוי שתשננה אמהות לכנותיהן, „אל



**הפרואנית** דיליה רוברטו, תופרת פרוא' נית בת 21, פותחה לפני שנה על ידי מאהב ערבי ממוצא ברזילאי לשאת לישׁ ראל 9 קילוגרם של חומרי־נפץ במזוודה. יחד עימה נעצרה גם צעירה הולנדית, בתו של סגן הרמטכ״ל של צבא הולנד.